

Lipton 14, (rev.21.2.02)

Djungeln ångade av hettan.

Lipton attackerades av tusentals elaka insekter när han banade sin väg genom vegetationen.

Enligt säkra källor skulle han nu vara helt nära den heliga lunden.

Mycket riktigt! Där öppnar sig plötsligt regnskogen och gläntan med de sex stenpelarna blir synliga. I mitten står den höglans- polerade metallskivan med de apokryfiska inskriptionerna. Rätt tolkade ger de nyckeln till den förborgade kunskapen.

Lipton läser och memorerar inskriptionen, men förstår inte omedelbart innehållet. Han anar dock att insikten i dessa sentenser kan innebära en vändpunkt i hans existens.

“I tillvarons centrum finns alltid jag.

I skärningspunkten öppnar sig portgången som mynnar ut på evighetens skuggsida.

Låt inte själen irra omkring i kunskapens labyrint.

Bakom oändlighetens hinnor - som döljer Guds ansikte - strålar alla dimensioner ut.

Den som inte finner kornets innersta punkt finner heller inte nyckeln till framtiden.

Kosmos förångas. Det oförgängligas vågor svallar, rummet brister och tiden tynar bort.”